

indgaaede med Kommunalbestyrelsen og ikke med Menighedsraadet, ikke uden Kommunalbestyrelsens Samtykke kan ændres ved Indgaaelsen af de her omhandlede Overenskomster. Der er skabt den fuldstændigste Betyggelse for Kommunalraadene, men selvfølgelig søger man at bevæge dem til at gaa med til en mere retfærdig Afsløningsmaade.

Jeg skal derefter til Slut vende mig til de mange forskellige Ønsker, der har været fremsatte om nye Kirker. Jeg maa indlede denne Omtale, der skal blive ganske kort, med den Bemærkning, at jeg takker det ærede Medlem fra Vordingborg (Dahl) for en lille Udtalelse forleden Dag. Det ærede Medlem fremhævede overfor de mange Begæring, at der som oftest til en ny Kirke hører ny Præstebetjening, og en ny Præstegaard koster ogsaa Penge; vi skulde derfor tage under Overvejelse, om den nuværende Lønningsfond var i Stand til at lønne alle disse nye Præster. Jeg maa dertil sige, at jeg har mine smaa Bekymringer for, om Lønningsfonden kan strække til til Lønning af flere end de nuværende Præster. Under Behandlingen i Fjor fik jeg det Indtryk efter de Beregninger, man da anstillede, at den nuværende Lønningsmasse vilde være tilstrækkelig ogsaa til Præsteembedernes Betjening i Fremtiden, og at man ikke stod Fare for at maatte henvende sig til Statskassen om Tilskud — det ønskede vi ikke, og det ønsker Præsterne heller ikke. Men naar man har sagt det, maa man ogsaa være meget forsigtig og ikke administrere paa en saadan Maade, at man risikerer at maatte henvende sig til Statsmagten og sige: Nu kan vi ikke mere, den for Haanden værende Lønningsmasse er alligevel ikke tilstrækkelig til Præsternes Lønning. Man skal være en lille Smule forsigtig med at oprette nye Præsteembeder i det mindste i Begyndelsen, i de første 2—3 Aar, indtil man har set, hvorledes den nye Lov virker.

Man maa tillige erindre en anden Ting, som maaske egentlig betyder mere, og det er den, at det har vist sig, at de teologiske Kandidaters Antal i de sidste Aar, ved de sidste Eksaminer, er gaaet ned og gaaet ned og atter ned. Vi er i Øjeblikket paa saa bar Bund, at alle de, der søger Præsteembede, bliver ansat, og rundt omkring sidder der ældre Præster og syge Præster, der søger Kapellaner og Medhjælpere, men de kan ingen faa. Flere har henvendt sig til mig og bedt, om der ikke

kunde skaffes dem Kapellaner, men det har ikke været muligt. Der er faktisk i Øjeblikket, man kan godt bruge Udtrykket en Præstenød, lige saa stor som den, vi kendte i Begyndelsen af Firserne, da vi var naaede saa vidt, at der stod 7—8 Præsteembeder ledige i Jylland. Man maa under disse Forhold være meget forsigtig med at oprette nye Præsteembeder, thi det kan selvfølgelig ikke nytte at bygge Kirker, naar man ikke har nogen til at prædike i dem. Derfor maa man være en lille Smule tilbageholden med Krav paa saadanne Bevillinger.

Af de omtalte Kirker er der for det første Kirken i Overlade i Bjørnsholm Sogn i Viborg Stift. Den blev omtalt af det ærede Medlem fra Aars (Lillelund). Naar jeg ikke har taget denne Kirke med, beror det paa, at der netop paa dette Sted er Tale om Oprettelse af et nyt Præsteembede. Jeg vidste den Gang ikke, at min ærede Forgænger her i Tinget har givet det Tilsagn, som det ærede Medlem oplæste, og som gik ud paa, at det var en Sag, som til næste Aar — altsaa i Aar — vilde blive ført frem af Ministeriet. En saadan Udtalelse finder jeg ogsaa forpligtende, og jeg skal derfor stille Ændringsforslag om Kirken til anden Behandling.

Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) omtalte Kirken i Vonge og sagde, at Ministeriet havde givet et bestemt Tilsagn i en Skrivelse. Det ærede Medlem brugte meget stærke Udtryk. Han udtalte, at man maatte vente, at den vilde komme paa Finansloven for Finansaaret 1914—15, idet der fra det forrige Ministerium foreligger et skriftligt Løfte herom, og tilføjede: „Thi at de Løfter, der blev afgivet, maatte opfattes som forpligtende, kan formentlig ikke nægtes.“ Der er ikke givet noget som helst Løfte om, at Kirken skulde komme paa Finansloven i Aar. Hvad der er sagt i Skrivelsen, er, at Ministeriet har sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag og saa snart som muligt vil søge en Bevilling paa Finansloven, hvorved dog bemærkes, at den neppe vil kunne komme paa Finansloven for 1913—14. Der er altsaa sagt dette, at paa Finansloven for 1913—14 kunde Kirken ikke komme, men at Ministeriet havde sin Opmærksomhed henvendt paa Sagen, og at man saa snart som muligt vilde søge en Bevilling til denne Kirke. Noget Løfte er der ikke givet. Det ærede Medlem sagde dernæst, at det undrede ham, at medens Biskoppen aabenbart havde stillet denne